

Lacul Rosu

Lacul Rosu(Ghilcos)este cel mai mare lac de baraj natural care se afla la altitudinea de 980 m,in apropierea Cheilor Bicazului,la o distanta de cca 26 km de orasul Gheorgheni din judetul Harghita,pe drumul national 12/c,in statiunea cu acelasi nume.

Este in forma de „L” ,adanca de 10 m(adancimea maxima de 10.5 m),avand o suprafata de 12.7 ha si o circumferinta de 2830 m.

Lacul s-a format relativ recent,in iulie 1837.Atunci s-a intamplat ca in urma ploilor abundente marea cantitate de moloz stancos de pe versantul nordic al Stancii Ucigasului a alunecat,blocand drumul Paraului Bicajel.

Acest fenomen s-a produs in urma infiltrarii apelor unei puternice ploi,s-au cutre- murului deosebit(produs in zona Vrancei in acea perioada)din 11 ianuarie 1838,dar esential este,ca s-a format prin deplasarea masei argiloase depuse cu ocazia ultimei ere glaciare pe versantul nord-vestica a muntelui Ghilcos(varful Ghilcos-1406 m)s-au prabusit,alunecand pe stratul de argila,inchizand valea in care paraiele Rosu, Licas, Oilor si Zurad,cu un mare debit de apa,s-au adunat formand lacul.Lacul Rosu este cunoscut de localnici sub numele de „Taul Rosu”.

Vraja deosebita este amplificata de multimea trunchiurilor goale ale brazilor de odinioara,care ies din apa strapungand imaginea Micului Zurad reflectat in oglinda lacului.

Original lacul,in primii ani de la formare s-a extins mai mult cam un km mai sus in valea paraului,dar de-a lungul timpului barajul natural s-a erodat, nivelul apei stabilizandu-se la nivelul actual.

Numele de Lacul Rosu provine de la gresia rosie terciara,usor dezagreagabila transportata de raul Rosu, care a vopsit in rosu imprejurimile pana la lac.Lacul este periclitat de marea cantitate de aluviuni tranportata de paraurile afluate (Rosu, Licas,Oii,Ghilcos(ucigas)).

Lacul aflat la o altitudine de 983 m,intr-o mica depresiune montana are o clima placuta;subalpina.Media anuala a orelor de stralucire solara este cuprinsa intre 1700 si 1900.Temperatura medie anuala este de 8° C.Media cea mai scazuta de tempera -tura este de -7/-4°C,iar cea mai ridicata de 14-18°C.Temperatura apei vara poate atinge 22°C,primavara,toamna 6-10°C.Iarna,lacul este acoperit de un strat de gheata gros de 60-70 cm.Vanturile sunt moderate.

Imprejurimile lacului se pot mandri cu o flora si o fauna bogata.Cel mai vestit reprezentant al faunei lacului este pastravul de munte care atinge marimi de-a dreptul impresionante(7-8 kg,85 cm lungime)la care se adauga si racii.

Padurile de conifere(molidul si pinul)in amestec cu alunul,salcia de munte si mestecanul sunt dominante.Pe versantii din preajma lacului cresc bradul alb, paltinul si plopul de munte.Peisajul este infrumusetat de diferite flori: stajenelul, laptele cucului,garofita,margarita,floarea de colt.

Pe langa rasul si capra neagra socotite raritati ale naturii,in padure traiesc si lupi,cerbi,mistreti,ursi,veverite.Printre pasarile importante sunt rata salbatica, cocosul de

munte,sitarul,uliul,soimul.Datorita bogatei si valoroasei faune acvatice (pastravul indigen,pastravul de munte,rosioara)regiunea este importante si pentru pescuitul sportiv.

Datorita precipitatiilor atmosferice abundente,mari suprafete de teren de pe coasta nord-vestica a muntelui Ghilcos s-au prabusit,alunecand pe stratul de argila, inchizand valea Verescheului,unde au confluenta mai multe parauri cu debit semnificativ.Oglinda apei este strapunsa de trunchiurile de brazi,care sunt ramasitele padurii inundate de lac.

Denumirea lacului atat in limba romana cat si in limba maghiara,provine ori de la muntele Ghilcos(ucigasul)ori de la paraul Rosu(Verescheu).Astfel in 1864 apare sub denumirea Lacul Pietrii Rosii,mai tarziu a fost denumit Lacul Ucigas precum si Taul Rosu.Din 1936 este denumit oficial Lacul Rosu.

Vechea denumire ungureasca pentru lac a fost Veres-to(Lacul Rosu),sub forma Gyilkosto(Lacul Ghilcos)apare prima data in descrierea lui Orban Balazs.

Locuri ucigase dupa localnici sunt cele greu accesibile,obositoare.Denumirea muntelui Ghilcos apare de prima data in 1773 ca teren al contelui Lazar,deci este mult mai veche decat toponimul de Lacul Ghilcos.

Dimensiunile initiale ale lacului un sunt cunoscute,datorita faptului ca unele parti din mal erau inaccesibile.Dimensiunile lacului dupa masuratorile lui Csiki Károly(1987)sunt urmatoarele :perimetrul 2830 m3,aria 114676 m2,volumul apei acumulate 587503 m3,adancimea maxima la extremitatea din aval 9.7 m.

Paraurile ce alimenteaza lacul,aduc 1-1.5 m3 apa pe secunda in lac.

Forma lacului seamana cu litera L si are doua braturi:bratul din Valea Oii avand lungimea de 900 m,iar bratul din valea Suhardului 438 m.Viata lacurilor din pacate este scurta,in aceasta privinta nici Lacul Rosu nu este o exceptie in disparitia lacului, un rol important are colmatarea bazinului lacului cu aluviuni.

Cu ocazia ploilor torentiale,mari cantitati de aluviuni ajung in lac.Lacul este alimentat de 4 paraie mari:Verescheul,Licosul,Suhardul si Valea Bii si inca 12 cursuri de apa temporare.

In amonte de lacul Rosu se mai afla 2 bazine artificiale,prevazute cu deversor de beton avand destinatia de a impiedica colmatarea lacului cu aluviuni.Cel mai mare se afla pe paraul Verescheu(Rosu),iar cel mai mic pe valea paraului Oii.

Lacul Rosu este o localitate turistica in judetul Harghita.Este una dintre cele mai importante statiuni ale Carpatilor Orientali,in cadrul Carora se situeaza in Grupa Centrala(Moldotransilvanieni);fiind inconjurata de catre Muntii Ceahlau(in nord)si de catre Muntii Hasmasu Mare(in sud).

Pitorescul deosebit al regiunii,cu vecinatatea Cheilor Bicazului,a favorizat dezvoltarea,in jurul lacului,a statiunii omonime,care se intinde pe cca 25 km lungime.Ea si-a primit primii oaspeti statornici incepand cu deceniul al treilea,cand s-a ridicat aici "Caminul Turistilor",constructie ce a impulsionat construirea si a altor case de odihna,astfel incat,in anul 1931,localitatea a devenit statiune climaterica.